

معرفی دو گونه زنبور پارازیتوئید بید چغندرقند، از مزارع استان خراسان رضوی (Lep.: Gelechidae)

Introduction of two parasitoids of braconid wasps on the sugar beet moth, *Scrobipalpa ocellatella* Boyd. (Lep.: Gelechidae) from Khorasan-e-Razavi province

جعفر محمودی^{۱*}، علیرضا عسکریان زاده^۲، جابر کریمی^۳ و حبیب عباسی پور^۴
تاریخ دریافت: ۹۰/۹/۲؛ تاریخ پذیرش: ۹۱/۷/۴

ج. محمودی، ع.ر. عسکریان زاده، ج. کریمی و ح. عباسی پور. ۱۳۹۱. معرفی دو گونه زنبور پارازیتوئید بید چغندرقند، *Scrobipalpa ocellatella* Boyd. (Lep.: Gelechidae) از مزارع استان خراسان رضوی. مجله چغندرقند ۲۸(۲): ۱۸۹-۱۹۷.

چکیده
بید چغندرقند، (Lep.: Gelechidae) *Scrobipalpa ocellatella* Boyd. از آفات اختصاصی انواع چغندر است. در این تحقیق پارازیتوئیدهای آفت در منطقه جمع‌آوری و شناسایی شدند. به منظور شناسایی پارازیتوئیدهای این آفت، از مزارع چغندرقند استان خراسان رضوی از اوایل تیر لغایت پایان مهرماه ۱۳۸۹ نمونه برداری منظم انجام شد. لاروها و شفیره‌های بید چغندرقند به همراه ریشه چغندرقند جمع‌آوری و در شرایط دمایی ۲۵±۲ درجه سلسیوس، رطوبت نسبی ۶۵±۵ درصد و ۱۴:۱۰ ساعت روشنایی: تاریکی تا زمان خروج حشرات کامل پارازیتوئیدهای احتمالی نگهداری شدند. این نمونه‌ها به صورت روزانه برای جمع‌آوری پارازیتوئیدها بررسی می‌شدند. زنبورهای خارج شده در الکل ۷۵ درصد نگهداری شدند. در میان نمونه‌ها دو گونه زنبور پارازیتوئید با نام علمی *Bracon intercessor* Nees و *Microchelonus subcontractus* Abdinbekova از خانواده Braconidae مورد شناسایی قرار گرفت. این گونه‌ها برای اولین بار از استان خراسان رضوی گزارش می‌گردد. گونه اول پارازیتوئید لارو و گونه دوم پارازیتوئید لارو-شفیره است. نمونه‌های اصلی زنبورها در آزمایشگاه حشره شناسی دانشگاه شاهد تهران نگهداری می‌شود.

واژه‌های کلیدی: چغندرقند، *Scrobipalpa ocellatella*، زنبورهای برآکنید. پارازیتوئید

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته حشره‌شناسی کشاورزی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه شاهد تهران و کارشناس گیاهپزشکی کارخانه قند فریمان

* - نویسنده مسئول J.Mahmudi1972@yahoo.com

۲- استادیار گروه گیاهپزشکی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه شاهد- تهران

۳- دانشیار گروه گیاهپزشکی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه شاهد، تهران

مقدمه

بید چغnderقند، *Scrobipalpa ocellatella* Boyd. جزو آفات اختصاصی چغnderقند است که فقط به چغnderقند، چغnderعلوفهای و چغnderهای وحشی حمله می‌کند و تقریباً در تمام نواحی چغnderکاری ایران وجود دارد (Kheiri 1991). این حشره در نواحی گرمسیری و نیمه‌گرمسیری و در مناطقی که تابستان‌های خیلی گرم دارد طغیان بیشتری دارد (Esmaeli et al. 1996). تغذیه لاروهای سن اول و دوم از کناره برگ‌های جوان سبب پیچیدگی، لوله و سیاه شدن برگ‌ها می‌شود ولی لاروهای سنین بعدی از انتهای دمبرگ‌ها و جوانه مرکزی گیاه که محل اصلی زندگی این آفت است تغذیه کرده و از خود توده‌ای از فضولات و الیافی از تار به جای می‌گذارند. در اثر تغذیه لاروها و مخلوط شدن فضولات آن‌ها به شیره گیاهی، جوانه مرکزی به هم چسبیده و سیاه می‌گردد. در مواقعي که جوانه‌های مرکزی کاملاً فاسد شده و از بین رفته باشند، لاروها در مغز بوته فرو رفته و در سر ریشه‌ها و قسمتی که از خاک بیرون است دالان‌هایی تولید می‌کنند. خسارت این آفت باعث توقف رشد بوته‌ها و در نتیجه کاهش وزن ریشه و درصد عیار می‌گردد و درصد استحصال قند را نیز پایین می‌آورد، اغلب بوته‌های ضعیف در اثر خسارت شدید این آفت زرد و خشک می‌شوند. همچنین تغذیه آفت سبب نفوذ عوامل قارچی شده و به این صورت خسارت تشديد می‌گردد (Kheiri 1991).

بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که مزارع کشاورزی استان خراسان بهشت به آفت بید چغnder آلوده می‌باشد و هرساله خسارت زیادی توسط این آفت به محصول چغnder وارد می‌آید. در عین حال، اطلاعات دقیقی در مورد بیولوژی بید چغnderقند در این استان وجود ندارد. مطالعات انجام شده در مورد بید چغnderقند، در ایران ناچیز است. این مطالعات نشان داده که شیوع بید چغnderقند، *S. ocellatella* در نواحی مختلف ایران بستگی به منطقه دارد و آفت در این نواحی دارای ۳-۶ نسل است. همچنین شدت آلودگی در مناطق جنوب و گرمرت ایران بیشتر بوده و خسارت وارد در این مناطق گاهی اوقات به ۱۰۰ درصد نیز می‌رسد. همچنین در مزارعی که دیرتر یا زودتر از معمول کشت می‌شوند، نسبت به مزارعی که در زمان طبیعی کشت می‌شوند، شدت آفت بیشتر است (Kheiri 1991). آلودگی اصلی در طول نسل سوم آفت (در ماه‌های تیر و مرداد) در خراسان و در مرداد ماه در اصفهان مشاهده می‌گردد. در سایر مناطق آلودگی از شروع نسل دوم آفت (در مرحله ۶-۵ برگ) آغاز می‌گردد. دمای پائین و زیر صفر در طول زمستان باعث کاهش جمعیت لاروی می‌گردد (Kheiri 1991). مطالعات انجام شده در صربستان نشان داده که افزایش دما در طول تابستان باعث افزایش فعالیت بید چغnderقند می‌شود و دشمنان طبیعی نقش مهمی در کنترل آفت دارند. همچنین افزایش تراکم گیاه و

فراهم خواهد شد. پس از تفریخ تخمهای خروج لاروها به تغذیه از کناره‌های برگ‌های جوان می‌پردازند که در این مرحله نیز امکان بهره‌بردن از زنبورهای خانواده برآکنیده به شرط شناسایی و جمع‌آوری گونه‌های آن فراهم خواهد شد.

مواد و روش‌ها

در این تحقیق برای جمع‌آوری پارازیتوییدهای بید چندرقند از مزارعی که در فصل فعالیت این آفت، سه‌پاشی نشده بودند نمونه‌برداری منظم انجام شد. مزارع مذکور در استان و شهرستان‌های تربت‌حیدریه، فریمان، تربت‌جام و چنانار واقع بودند. روش کار به این طریق بود که از مزارع خسارت دیده با بید چندرقند، بوته‌هایی آلوده گرفته و به آزمایشگاه منتقل شد. در آزمایشگاه برگ‌ها و قسمت‌هایی که لازم نبودند، جدا شدند. به کمک بینوکولر نمونه‌ها به دقت بررسی می‌شد تا چنانچه آفتی غیر از بید چندرقند در آن‌ها باشد، این نمونه‌ها حذف گردند. سپس نمونه‌های آلوده به بید چندرقند، داخل ظروفی که درب آن‌ها با توری مسدود می‌شوند، نگهداری شدند. غذا (غذه چندر) برای رشد بید به اندازه کافی فراهم بود. ظروف حاوی لاروها و شفیرهای بید چندرقند به همراه غده چندرقند، در شرایط دمایی 25 ± 2 درجه سلسیوس، رطوبت نسبی 65 ± 5 درصد و ۱۰:۱۰ ساعت روشنایی: تاریکی تا زمان

فراوانی برگ جزو عوامل مؤثر در کاهش جمعیت آفت هستند. همچنین افزایش رطوبت در محیط باعث افزایش فعالیت عوامل بیماری‌زا، شکارگرها و پارازیتوئیدها و در نتیجه کاهش جمعیت آفت می‌گردد. (Tribel and Deryugin 1993) که عصاره گیاهان گشنیز، بابونه و Chinaberry در کنترل لارو بید چندرقند بسیار مؤثر هستند (Shalaby et al. 2005). در رابطه با دشمنان طبیعی بید چندرقند گزارش‌های اندکی وجود دارد. زنبور Agathis fuscipennis (Zetterstedt) (Hymenoptera Braconidae) به عنوان پارازیتوئید (Loni et al. 2011) داخلی- انفرادی از ایتالیا گزارش گردیده است Microchelonus (Abdinbekova et al. 2010 a and b) در مورد میزان پارازیتیسم این گونه هیچ گونه اطلاعات دقیقی در دست نیست.

با توجه به این که پروانه‌های این آفت فعالیت شبانه دارند و پس از جفتگیری تخمهای خود را در اطراف طوقه یا در کنار برگ‌های جوان قرار می‌دهند و تخمهای به صورت انفرادی و در مدت نسبتاً طولانی گذاشته می‌شود، در این مرحله اگر نسبت به شناسایی گونه‌های فعال و کارایی پارازیتوئید تخم

این گونه پارازیتوئید خارجی (Ectoparasitoid) لارو میباشد که در بسیاری از نقاط دنیا از روی لارو بالپولکداران، برخی قاببالان، دوبالان و زنبورها گزارش شده است. این گونه به عنوان پارازیتوئید لارو سوسکهای Curculionidae، (خصوصاً گونه های جنس *Lixus* و *Anthonomus*)، *Agapanthia* و *Momphidae* و *Attelabidae* و *Eurytomidae* و حتی زنبورهای *Tortricidae* میباشد (Tobias 1986). این زنبور به عنوان پارازیتوئید لارو سوسک شاخص بلند *villosoviri-descens* DeGeer شده است (Achterberg et al. 1990).

برخی از مشخصات شکلشناسی زنبور *B. intercessor* به این شرح است: طول بدن نرها ۴-۶ میلیمتر ولی ماده ها کوچکتر و ۳-۴ میلیمتر، رنگ عمومی بدن در برخی نمونه ها سیاه و برخی با لکه زرد متمایل به قهوه ای، تاژک نخی شکل و ۳۹-۴۲ بندی (در هر دو جنس)، طول بندسوم ۱/۲ برابر بندچهارم، چشمها دارای مقداری موهای کوتاه، پیشانی با یک شیار میانی، کلیپوس بهن و صاف، طول mesosoma ۱/۵ برابر ارتفاع آن، شیار episternal گرد و عمیق، سطح پروپودئوم صاف ولی در قسمت میانی-پشتی با شبک کوتاه و اریب، سوراخ تنفسی propodeal دارد. پای عقبی صاف و دارای موهای بلند، طول ران، ساق و قاعده پنجه پای عقبی بترتیب ۳/۴، ۸/۶ و ۵/۴ و

خروج حشرات کامل پارازیتوئیدهای احتمالی نگهداری شدند. بعد از ۳۰ تا ۴۰ روز، در بعضی از ظروف، زنبورهایی همراه با پروانه بید چندرقد پدیدار شدند. از این پس بازدید از ظروف بهطور روزانه انجام می شد و زمانی که جمعیت پروانه و زنبور ثابت ماند، با اسپری این حشرات کشته و سپس درب توری ظرف باز می شد. ضمن شمارش حشرات کامل، پروانه، شفیره ها و لاروهایی که وجود داشتند و تعداد زنبورها نیز شمارش و ثبت شدند.

نمونه های زنبورهای جمع آوری شده برای شناسایی داخل شیشه الکلی ۷۵ درصد نزد دکتر عباسی پور، گروه گیاه پزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه شاهد، ارسال شد تا ایشان برای شناسایی زنبور اقدام نمایند. پس از بررسی مشخصات کلیدی این حشره، با نمونه هایی که ایشان قبلاً جمع آوری نموده بودند مطابقت داشت.

نتایج

شناسایی زنبورهای پارازیتوئید فعال روی آفت

در این تحقیق دو گونه زنبور پارازیتوئید در کلونی های بید چندرقد در مزارع چندرقد استان خراسان جمع آوری شد. نام علمی و مشخصات کلیدی دو گونه زنبور به شرح ذیل می باشد:

۱- زنبور پارازیتوئید *Bracon intercessor* Nees

(Hym.: Braconidae)

است (Shenefelt 1973; Tobias 1986). این گونه متعلق به زیرخانواده Cheloninae می‌باشد. *M. subcontractus* به این شرح است: طول بدن ۲/۴ میلی‌متر، رنگ عمومی بدن سیاه، فقط قسمت‌های پterostigma، تازک و قاعده پنجه پاها برنگ قهوه‌ای روشن، تازک نخی شکل، سر به صورت عرضی به طرف عقب باریک شده، عرض گونه ۲/۵ برابر قاعده آرواره بالا، صورت با نقاط ریز فرورفت، قطعه زیر پیشانی براق و دارای نقاط ریز، قسمت پشت سر دارای نوارهای افقی، چشم مرکب تخم‌مرغی شکل، چشم ساده کوچک، شاخک نخی شکل و کوتاه‌تر از بدن، طول بند اول شاخک دو برابر عرض آن، بقیه بندهای شاخک به تدریج به طرف انتهای کوچک و کوتاه شده است. *M. notauli* مزو‌زوما کوتاه، نامشخص، سپرچه کاملاً خمیده و قسمت قاعده آن سخت شده، قسمت وسط میان گرده سلولی شکل و تا حدودی چین خورده، پروپودئوم در قسمت پشتی دارای دندانه، طول بندهای پای عقبی بیشتر از پهناهی آن، طول بالهای جلویی کوتاه‌تر از بدن، *metasoma* بلندتر از مزو‌زوما، تخم‌مرغی شکل و دارای نوارهای طولی نامنظم، تخم‌ریز کاملاً مشخص است (Beyarslan 1995). این زنبور از بسیاری از نقاط دنیا، شامل کشورهای آذربایجان، گرجستان،

برابر بیشتر از عرض این بخش‌ها است. پیش ران پای عقبی سیاهرنگ، قسمت انتهایی ساق، tegulae و پنجه پای عقبی سیاهرنگ یا قهوه‌ای متمایل به سیاه است. طول بال جلویی ۴-۵ میلی‌متر، تخم‌ریز به صورت مستقیم و در قسمت شکمی دارای دندانه، طول غلاف تخم‌ریز ۰/۴۳-۰/۵۴ میلی‌متر، برابر طول بال جلویی و قسمت یک سوم انتهایی آن به طرف بالا خمیده شده است (Achterberg et al. 1990).

این زنبور از نواحی پالائارکتیک و از کشورهای اتریش، نواحی قفقاز، انگلستان، فرانسه، آلمان، مجارستان، ایتالیا، قراستن، لیتوانی، لهستان، سوئد، سوریه، ترکیه و یوگسلاوی گزارش شده است (Papp 1968; Shenefelt 1978; Tobias 1995) برای اولین بار از ایران توسط عباسی‌پور و همکاران (2010b) جمع‌آوری و توسط آئورل لوزان از انسستیتو حشره‌شناسی، بخش اکلولوژی، برانیسوسکا، جمهوری چک شناسایی شد (Abbasipour et al. 2010b).

۲- زنبور پارازیتوئید (*Chelonus*) *subcontractus* Abdinbekova (Hym.: Braconidae)

گونه *M. subcontractus* پارازیتوئید داخلی (Endoparasitoid) تخم-لاروی می‌باشد که از روی لارو چندین گونه از بالپولکداران (خصوصاً جنس *Phthorimaea operculella* Elachista گونه *Stagmatophora extremella* گزارش شده

می‌تواند منجر کاهش جمعیت آفت گردد. در این رابطه نتایج آزمایشاتی که در سال‌های ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۱ جهت کارایی زنبورهای پارازیتوئید تخم گونه *Trichogramma evanescens* و *Bacillus thuringiensis* var. *Dipel 2x* میکروبی (Beauveria bassiana) و kurstaki Biofly (Beauveria bassiana) روی آفات چندرقد انجام شد، رضایت بخش بوده است (Camprag et al. 2004).

استفاده از عوامل کنترل بیولوژیک در مصر برای کنترل بید چندرقد به کمک زنبور پارازیتوئید *Trichogramma evanescens* کاهش معنی داری در آلودگی مزارع به آفت ایجاد می‌شود (Marie 2004). هم‌چنین استفاده توأم از *Bacillus T. evanescens* و باکتری زنبور *thuringiensis* var. *kurstaki* و هم‌چنین قارچ بیماری‌زای *Beauveria bassiana* در مزارع چندرقد باعث کاهش جمعیت آفات چندرقد می‌گردد (Camprag et al. 2004).

هم‌چنین مطالعات انجام شده در مصر نشان داده که استفاده از قارچ‌های بیماری‌زای *Beauveria anisopliae bassiana* و *Metarrhizium anisopliae bassiana* می‌تواند باعث کاهش آلدگی آفت گردد (Mesbah et al. 2004).

یونان، مجارستان، قزاقستان، لیتوانی، مولدوا، مغولستان، لهستان، رومانی، جنوب و مرکز روسیه، اسلواکی، ترکیه و اوکراین گزارش شده است (Papp 1990; Tobias 1986).

این گونه برای اولین بار از ایران توسط عباسی‌پور و همکاران (2010a) جمع‌آوری و توسط آورل لوزان از انتستیتو حشره‌شناسی، بخش اکولوژی، برانیسوسکا، جمهوری چک شناسایی شد (Abbasipour et al. 2010a).

بحث

خانواده برآکنیده از بالا خانواده Ichneumonoidea زیرراسته Apocrita و یا Hymenoptera و راسته Parasitica می‌باشد. این خانواده گروه بزرگ و سودمندی از زنبورهای پارازیتوئید می‌باشند، حشرات کامل نسبتاً کوچک هستند، بیولوژی زنبورهای Braconidae بسیار متنوع است. این خانواده شامل زنبورهای پارازیتوئید داخلی و خارجی هستند، در این تحقیق گونه اول اکتوپارازیتوئید و گونه دوم اندوپارازیتوئید لارو می‌باشند. متأسفانه در ایران در رابطه با میزان پارازیتیسم و کارایی این پارازیتوئیدها اطلاعاتی وجود ندارد که با این تحقیق مقایسه گردد. بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که استفاده از عوامل کنترل بیولوژیک به صورت تلفیقی

منابع مورد استفاده:

References

- Abbasipour H, Mahmoudvand M, Basij M, Lozan A. Report of the parasitoid wasps, *Microchelonus (Chelonus) subcontractus* Abdinbekova and *Bracon intercessor* Nees (Hym.: Braconidae), from Iran. *Journal of Entomological Society of Iran.* (In press). 2010a.
- Abbasipour H, Mahmoudvand M, Basij M, Lozan A. Report of the parasitoid wasp, *Bracon intercessor* Nees (Hym.: Braconidae), from Iran. *Journal of Entomological Society of Iran.* (In press); 2010b.
- Achterberg C van, Hemminga MA, van Soelen J. New host record of *Bracon intercessor* Nees f. *megasomides* Strand (Hymenoptera: Braconidae), a parasite of *Agapanthia villosoviridescens* DeGeer (Coleoptera: Cerambycidae) in salt marshes. *Zoologische Mededelingen;* 1990. 64: 25-29.
- Beyarslan A. Für die Fauna der Türkei neu festgestellte Arten der Gattung *Microchelonus* SZEPLITGETI 1908 (Hymenoptera, Braconidae, Cheloninae), *Entomofauna.* 16(6): 121-136. (English Summary)
- Camprag D, Sekulic R, Keresi T. Population dynamics of major sugarbeet pests in the Vojvodina province in the period 1961-2003, Razprave - Razred za Naravoslovne Vede, Slovenska Akademija Znanosti in Umetnosti; 2004. 45(1): 37-48.
- El-Husseini MM, Marie SS, Mesbah A, El-Zoghby AA, Ali SS, Omar NAM, Agamy EA, Bakr HEA, Nada MS, Tamer S, Kamal HM, Ibrahim AM. Isolation, production and use of entomopathogenic fungi for controlling the sugar beet insect pests in Egypt. *Egyptian Journal of Biological Pest Control;* 2004. 14(1): 265-275.
- Esmaeli M, Mirkarimi A, Azmaieshfard P. Agricultural Entomology. University of Tehran publication, third edition; 1996. 556 p. (in Persian)
- Kheiri M. Important pests of sugarbeet and their control. Agriculture Ministry, Agricultural extention organization, Kalameh publication Institute, Tehran; 1991. 126 p. (in Persian)

- Loni A, Rossi E, Van Achterberg K. First report of *Agathis fuscipennis* as parasitoid of the tomato leafminer, *Tuta absoluta* in Europe. *Bulletin of Insectology*; 2011. 64 (1): 115-117.
- Marie SS. Use of the egg parasitoid *Trichogramma evanescens* West. for controlling the rib miner, *Scrobipalpa ocellatella* Boyd (Lepidoptera:Gelechiidae) in sugar beet in Egypt. *Egyptian Journal of Biological Pest Control*; 2004. 14(2): 371-374.
- Mesbah II, Abou-Attia FA, Metwally SM, Bassvouni AM, Shalaby GA. Utilization of biological control agents for controlling some sugar beet insect pests at Kafr El-Sheikh Region. *Egyptian Journal of Biological Pest Control*; 2004. 14(1): 195-199.
- Papp J. A Synopsis of the *Bracon* Fabr. Species of the Carpathian Basin, Central Europe (Hymenoptera, Braconidae), II. Subgenus *Bracon* Fabricius. *Annales Historico-Naturales Musei Nationalis Hungarici*; 1968. 60: 195- 211.
- Papp J. A revision of Thomson's *Microchelonus* species (Hymenoptera: Braconidae, Cheloninae). *Acta Zoologica Hungarica*; 1990. 36(33-4): 295-317.
- Shalaby GA, Bassyouni AM, Metwally MM. Effectiveness of certain plant extracts against insect pests and predators in sugarbeet fields. *Egyptian Journal of Agricultural Research*; 2005. 83(3): 1191-1198.
- Tribel SA, Deryugin VA. Biocoenotic mechanisms in the limitation of injuriousness. *Sakharnaya Svetla*; 1993. 3: 19-21.
- Shenefelt RD. *Microchelonus* SZEPLIGETI (Hym.: Braconidae) Hymenopterorum Catalogus, Pars 10. The Hague (W. JUNK); 1973. pp. 873-907.
- Shenefelt RD. Hymenopterum Catalogus (nov. ed.). Pars 15- Braconidae 10, Junk, S-Gravenhage; 1978. 10: 1459- 1638.
- Tobias VI. Opredelitel nasekomykh evropeiskoi tsasmi SSSR, vol. 3. Hymenoptera pt. 4. Opred. Faun. SSR; 1986. 145:1-501, 1-263.

Tobias VI. Bestimmungsbuch der Insekten des europäischen Teils der UdSSR. Band III.

Hymenopteren IV. Teil. - Nauka, Leningrad; 1986.

Tobias VI. Keys of the Insects of the European Part of the USSR. Volume 3, Hymenoptera, Part

4, Science Publishers, Lebanon, New Hampshire, USA; 1995. xvi+883 pages. (English
Summary)